

ΑΝΑΧΩΡΕΙ...

Ἀναχωρεῖ καὶ πάει μακρὰν εἰς τὸ Παρίσι
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει εἰς τὸν τόπο τὸν κλεινόν,
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει καὶ πίσω θὰ γυρίσῃ.
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει τὰ ἰδῆ καὶ τὸν Καρνὼ.

Ἀναχωρεῖ καὶ πάει ὀλίγο τὰ ξισκάση.
Χωρὶς φωναῖς καὶ ἄρθρα δυὸ μῆνες τὰ περάσῃ...
Στοῦ Ἀίφελ τὸν πύργον ἐπάνω γ' ἀνεβῇ...
Θὰ πάη τὰ μιλύση καὶ μὲ τὸν Jules Gaevy.

Συτέντευξι θὰ κάνη καὶ γὰρ τὸν Boulevard
Ἐστὴν ἐκθεσι θὰ ἴδῃ μετὰξιν καὶ φυσιοῦ
Θὰ πῇ καὶ εἰς τοὺς Γάλλους: *qu'il faut toujours manger*
Un sec morceau de pain et une racine de chou.

Μηχανογράφος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΟΡΘΑΙ

(αἱ ὁποῖαι εἰμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ πλάγια)

Χάριν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων

Ὅσῳ σκέπτομαι, ὅτι ὁ Προμηθεύς, ὁ κλέψας τὸ πῦρ τοῦ οὐρανοῦ, ὑπῆρξεν εἰς τῶν προγόνων μας, τῶν ἐξαίρετικῶς θαυμαζομένων, τόσον εὐρίσκω δεδικοιοιογημένους καὶ φυσικὰς τὰς κλοπὰς, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὸ κλασικόν μας βασιλείον.

Ἡ καρδιά τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πρὸς εὐρύχωρον οἶκον, ἀπὸ τῆς ἐξωθύρας τῆς ὁποίας οὐδέποτε λείπει τὸ ἐνοικιαστήριον.

Δὲν ἦτο βεβαίως ἐλάττωμα ἰδίου τῆς ὥραιας Ἑλένης: νὰ πετᾷ—κυριολεκτικῶς—ἀπὸ τῆς ἀγκάλης τοῦ Θησέως εἰς τοῦ Μενελάου καὶ εἶτα εἰς τοῦ Πάριδος, ἀφοῦ ἐκληρονόμησε τὰς ιδιότητας τοῦ πατρὸς της, ὁ ὁποῖος ἅμα ἐσκέφθη νὰ τὴν γεννήσῃ ἐγένετο κύκνος.

Πολλάκις ἐθαύματα τὴν σύνεσιν τῶν ζώων, πρὸ πάντων δὲ τοῦ κοχλίου, ὅστις φροντίζει ἐνίοτε νὰ κρύπτῃ τὴν εἰδεχθῆ κεφαλὴν του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς πολλοὺς Μενελάους τῆς ἐποχῆς, ἐπιδεικνύοντάς φιλαρέσκως τὴν ἰδικὴν των.

Α. Ζωωγιά

Η ΝΥΧΤΑ

Ἡ νύχτα ἡ ζηλιάρα μὲ τ' ἀστέρια της
Σ' τὸν οὐρανὸ σκορπιέται ὡς βασίλισσα,
Μὲ πέτραις καὶ διαμάντια εἰς τὸ κεφάλι της.
Τὴν ἀδελφὴν της διώχνει τὴν ξανθόμαλλη,
Σκοτεινισμένη κρύβει τῆς ἀγάπης τῆς,
Σκεπάζει μὲ σκοτάδι τῆς πεντάμορφαις,
Καὶ τριγυρᾷ ὡς μάγισσα θεόστραδη.
Σφαλᾷ τὰ μάτια τὰ γλυκά, τὰ φωτιρά,
Καὶ τὴ μιλίᾳ ἀπ' τὰ χεῖλη πέρνει εἰς τὰ κρυφά,
Ναρκώνει μὲ τὸν ὕπνο ὥρηα παρθενιά
Καὶ τὴν ψυχὴ κυλάει οἱ ὄνειράτα,
Κλέβει μὲ μάγχα τῆς καρδιάς τὰ μυστικά
Καὶ χάνεται ὡς φέξη τὰ χαράγματα
Μάγισσα στρίγλα τ' οὐρανοῦ βασίλισσα... !

Γεωργίου Εἰσημωχ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ Λαοῦ :

«Τὴν νύκτα τῆς 10 - 11 ὁδ. μηνὸς ἐνφυτεῖται καὶ εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Κρητικοῦ ὁ λοχίας τοῦ πεζ. Γρ. Παναγιωτόπουλος συνδιασκεδάζων μετὰ πολιτῶν μεθ' ὧν ἦλθεν εἰς χεῖρας καὶ ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν. Κατὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν ἔπεσε καὶ ὁ πλόν, ἄγνωστον παρὰ τίνος. Αἷτια πάντων τούτων ἦν ὁ οἶνος οὗ εἶχον κορεσθῇ οἱ συμπλακέντες».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Λίαν ἀξιέπαινον πρᾶξιν διεπραξάτο ὁ διευθυντὴς τῆς βορβοροφάγου κ. Κέκ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως ὅστις ὡς ἐμάθομεν παρήγγειλε τὸ πλέρωμα τοῦ ἐτέρου τῶν ἀτμοπλοίων ὅπερ διέπλεε πρὸς ὀφελος τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ νεοδημήτου ναοῦ, καθόσον πάνθ' ὅσα εἰσέπραξε παρὰ τῶν ἐπιβατῶν τ' ἀφιέρωσε εἰς τὸν ναόν.

Ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Παρατηρητοῦ Πατρῶν :

«Ἡ γυνὴ ὅμως ἀντέστη γενναίως, ἐκβαλλοῦσα ἀπελπιστικὰς κραυγὰς, εἰς ἃς προστρέξας ἡ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διερχομένη ἐκεῖθεν στρατιωτικὴ περίπολος, ὠδηγήσας τὸν κύριον τοῦτον νυκτεραστὴν εἰς τὴν χωροφυλακὴν».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐπὶ τῆς λαμπρῆς ἐστολισμένης ἐξέδρας ἡ Β. Οἰκογένεια ἔμεινεν ὑπὲρ τὸ τέταρτον συνωμιλήσασα ἡ Βασίλισσα μετὰ πολλῶν κυριῶν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀδελφότητος».

Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Θεσσαλίας :

«Προκειμένου νὰ ἀπέλθῃ λίαν προσεχῶς εἰς Περικισίους

πρὸς θκυμασίων τῆς Παντοδυναμίας τῆς ἀνθρωπίνου δια-
νοίας καὶ μελέτης εἰδικῶν τινῶν ἀντικειμένων, εἰς τὴν
γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, καὶ ἰδίως τυροποιίαν, ὁ δικηγό-
ρος κ. Πεταλᾶς καὶ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος ταύτης
ἡ Ἐφημερίς αὕτη θέλει διακόψῃ τὴν ἐκδοσὶν τῆς μέχρι
Σεπτεμβρίου ὅτι σὺν θεῷ ἀγίῳ ἐπανερχομένου τοῦ κ.
Πεταλᾶ θέλει ἐκδοθῇ ἡ Ἐφημερίς αὕτη μετὰ μεγάλων
βελτιώσεων.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Τὸ γεῦμα διεδέχθη χορὸς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς ἐγγω-
ρίου μουσικῆς—βιολιῶν καὶ λαουτιῶν— καὶ εἰς ὃν κα-
τεδείχθησαν ἀριστοὶ χορευταὶ ἔνιοι τῶν δικηγόρων καὶ
ἰδίως ὁ ἀγαπητότατος καὶ ἐν παντὶ ἀριστος Κ. Λιονίδας
καὶ ἡ διασκέδασις διήρκησε μέχρις οὗ τὸ λυκόφως ὑπαχώ-
ρησε πρὸ τῶν ἀργυρῶν τῆς Σελήνης ἀκτίνων καὶ πάντες
ἐν εὐθυμίᾳ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀπα-
στραπτύσσας αἰθούσας τοῦ Κυρ. Γιάννη τοῦ Μαρίνου δικη-
γόρου ἐχορεύθη τὸ λιάπικα καὶ ἐπερατώθη ἡ τρυφεράτη
ὕψ' ὅλας τὰς ἐπόψεις λαμπροτάτη διασκέδασις».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Χάριν περιεργείας ἀναγράφωμεν τὰ παρατεθέντα φη-
γητὰ. Ὁρεκτικὰ παστίτσο, μακκαρόνι, ψάρι μαγιονέζα,
ταραμάδες κληματόφυλλα, ἀρνὶ σούθλας, σαλάτα, γλύ-
κισμα, σφολιάτα, μήλα, ὀπωρικὰ, κρησί.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Νεᾶνις μὲ πολλὰ προσόντα καὶ καλὰς συστάσεις, βα-
ρυνθεῖσα τὸν οἶκον τῆς μητρός της, ζητεῖ ν' ἀλλάξῃ ζυ-
γόν, ἀπαιτήσεις συμβιβαστικάς. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γρα-
φεῖον μας.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Λεμόνι σου στέλνω, κόρη μου λεμόνι, μυροδάτο,
κόψετο, βγάλτου τὸ ζουμί, καὶ τὸ ξυνό του φάτο
καὶ μὲ τὸ ζουμί του δροσερὰ κάμε λεμονάδα
γιά νὰ σοῦ περάσῃ ὁ θυμὸς καὶ ἐκείνη ἡ πικράδα
ποῦ σοῦρθε χθὲς ἀλόγιστα καὶ τὸ κοψες κουμποῦρι
γιά κεῖνο τὸ ἄθωο μου καὶ ἀκακο καλαμποῦρι
καὶ ἂν δὲν σοῦ περάσῃ ὁ θυμὸς μ' αὐτὴ τῇ λεμονάδᾳ
στεῖλε μου γρήγορα γραφὴ μὲ μιὰ σου μόνη ἀράδα
γιά νὰ σοῦ στείλω γιαντικὸ καὶ ἀσφαλτο βοτάνι
ὥστε ποτὲ ἄλλη φορὰ θυμὸς νὰ μὴ σε πιάνη»

Ἐκ τοῦ Φανοῦ:

Τὴν ἐσπέραν ἡ φωταψία ἦτο τί ἐκτακτον, μόνον ὁ ἀ-
ναγνώσας τὴν χαλημὰν δύναται νὰ ἀναλογισθῇ τὴν μυ-
θαλογικὴν λαμπρότητα αὐτῆς. Τῇ ἀληθείᾳ ἐὰν παρευρί-
σκετο μυθιστοριογράφος τις ἡδύνατο νὰ συγγράψῃ ὁλό-
κληρον μυθιστόρημα ὅπως παρὰστήσῃ τὴν γενομένην φω-
ταψίαν.

Ἐκ τῆς Θήρας:

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Γ. Δενδρινὸς ἐνθα μετέβη

παρὰ τῷ διασήμεῳ ὀδοντοῖατρῳ κ. Καρακατσάνῃ ὅπως
ἐκδιδάχθῃ παρ' αὐτοῦ τὴν τελευταίαν μέθοδον κατα-
σκευῆς ὀδοντοστοιχιῶν. Συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς ἡμετέ-
ροις συμπαλίταις τὸν φιλοπρόοδον κ. Ἰωάννην Δενδρινόν,
οὗτινος αἱ λίαν ἐπιτυχεῖς ἐργασίαι μεγάλως ἐξέπληξαν
τοὺς ἐν Ἀθήναις διακεκριμένους σιναδέλους του.

Ἐκ τοῦ Ἀρχελοῦ:

Ἡ θεία δίδη! ναί! ἀργεῖ! μὴ δὲν ἴτ' ἀλημονάει,
Καὶ δὲν θ' ἀφήσῃ τὸν λαόν αὐτὸς νὰ τύραννάη.
Τὰ κρίματά μας ἔσωσαν!... κ' ἐκεῖ θὰ γίνῃ κρίσι,
Καὶ θὰ τὸν στείλῃ ὁ Θεὸς νερὸ νὰ κουβαλήσῃ.
Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ νόμου ἀναγνώσται!
Εἰς τὸ ἐξῆς νὰ νυμφευθοῦν τὴν ἀδεια μὴ δώστε!
Ὁ κόσμος πρέκει νὰ χαθῇ καὶ ἄς κοποῦν οἱ γάμοι!
Ἄν φόρον δὲν ἐψήφισε, καὶ τοῦτο θὰ τὸ κήμῃ!...

Ρευνοσχίτη

ANEYΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Σίφων. Οὐχὶ πολὺ ἀτυχές, ἀλλὰ πολὺ μεγάλο. Πιθανὸν εἰς ἐπόμενον
φύλλον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν ἡ δὲ τετράστιχα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἀπο-
χωρισθῶσι.—Δόκτορι. Ἀγνοεῖτε τι σημαίνει ἡ φράσις: «δεῖται ἐλλαβό-
ρου»; Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν, ὅτι ἀπὸ ὅλα ἐγένοντο πέντε καὶ κα-
τόπιν μόνον δύο. Ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν καὶ ἐπιστολὴν σας, ἡ ὅποια νὰ
μὴ ἔχῃ κανένα.

BIBLIA

ΕΙΣΗΓΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Ρ. ΔΙΚΑΙΟΥ, ὑπὸ Νικ. Δη-
μαρά, ὑφηγητοῦ κλπ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, οὗ τὴν ἐκδοσὶν φιλοτίμως
ἀνέλαβεν ὁ κ. Μπέκ, δὲν βλέπει τὸ πρῶτον ἤδη τὸ φῶς. Πρὸ τεσσάρων ἐ-
τῶν ὁ φιλόπονος ὑφηγητὴς θέλων νὰ παράσῃ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ δια-
τρέξωσι τὴν σχολιὰν ὁδὸν τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης, σπουδαῖον βοήθημα ἐ-
δημοσίευσε τὸ ἐν λόγῳ ἄξιον πολλῆς σοβαρότητος σύγγραμμα. Τότε ὁ
διαπρεπὴς παρ' ἡμῖν νομομαθὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π.
Παρηγόπουλος ἐν τῷ «Αἵωνι» ἐδημοσίευσε μακρὰν μελέτην τῆς εἰρημέ-
νης συγγραφῆς, ἐν ἡ περιλαμβάνεται καὶ ἡ εἰλικρινὴς ἐξιμολόγησις, ὅτι
ἐξ αὐτῆς «πολλὰ ἔμαθε ἀναγόμενα εἰς τὴν λεπτομέρειαν τῶν λειτουργιῶν
τῶν κατ' ἴδιαν ὀργάνων τοῦ δημοσίου βίου τῶν Ρωμαίων». Μεγαλειτέρην
ικανοποίησιν δὲν ἤθελεν ὁ νεοκὸς συγγραφεὺς, ἀλλ' ἤθελε νὰ τῷ ἀποδώσῃ
τοιαύτην ἢ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτῶσα νεολαία, ἣτις ἀναλογιζομένη ὁ-
πόσον θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τῆς μελέτης τοῦ συγγράμματος τοῦτου, ἔσπευσε νὰ
τὸ προμηθευθῇ, καὶ οὕτως, πρᾶγμα παράδοξον δι' ἐπιστημονικὸν βιβλίον,
ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος ἐξηντλήθη. Ἦδη ἐκδίδεται τὸ δεύτε-
ρον ὁ α' τόμος μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ ἄλλων μεταβολῶν, ὥς ἡ ἐνδε-
λεχὴς μελέτη καὶ ἡ εὐσυνείδητος διδασκαλία ὑπεδείξαν τῷ κ. Δημαρᾷ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ. Τοῦ περισπούδαστου τοῦτου καὶ
χρησιμωτάτου συγγράμματος ἐξεδόθη καὶ τὸ 10ον τεῦχος. Ἐξακολουθεῖ ἡ
αὕτη τυπογραφικὴ φιλοκαλία καὶ ἡ αὐτὴ σαφήνεια καὶ περιεκτικότης εἰς
τὰ διάφορα ἄρθρα, ὥστε... πρέπει ὅλοι νὰ τὸ ἔχωμεν εἰς τὴν βιβλιοθή-
κην μας.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ. Ἐδημοσιεύθη τὸ 12' τεῦχος τοῦ ἐ-
πιστημονικοῦ τοῦτου συγγράμματος, οὗ, ὡς γνωστόν, συγγραφεὺς εἶνε ὁ
διαπρεπὴς ἐν τοῖς γράμμασι κ. Ραγκαβῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον περιλαμβάνει
τὸν Ἀλεξιστάδην τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ Φήλικος Καβαλλόττη. Με-
τεφράσθη ἐκ τῆς ἰταλικῆς ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Ι. Δουροῦτη καὶ Κ. Χ. Βάμβα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἐδημοσιεύθη τὸ 45 τεῦχος τῆς ἱστο-
ρίας ταύτης τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Σπ. Λάμπρου.